

# EL PAPUS



Quan  
l'humor  
podia  
ser delicta

Era un Papus molt lleig, negre, amb banyes i unes dents amb ganes de mossegar que feien por. Aquest Papus, dibuixat per Sniff (Joan Barjau), era un símbol molt escaient per a una revista satírica que naixia amb molta fam de crítica, de clavar les dents sobre la realitat i esbudellar disfresses i màscares, despullar als reis i a les seves corts, que tenia moltes ganes de viure i de riure. Però com era una senzilla i feble revista de paper –era un altre segle– feta per persones, també era neurastènica, es a dir patia de tristesa, cansament, temor i emotivitat. I es que en una dictadura aquesta pràctica de la llibertat d'expressió que es la sàtira pot generar molts lectors, però també provoca el rebuig dels poderosos i, per tant, amenaces, càstigs i, tot plegat, un inevitable estat de incertesa. Una situació que, en el cas de la nostra revista, es va perllongar setmana a setmana durant molts anys, tants i algun més com va durar la Transició.

Les seves pàgines van ser, número a número, expedient a expedient, suspensió a suspensió, testimoni compromès i arriscat de l'actualitat d'un decisiu temps de canvis. *El Papus*, amb *Hermano lobo*, *Por Favor*, *Mata Ratos*, *Butifarra*, *El Jueves*... van escriure, i sobre tot dibuixar, un relat de la Transició, una narració àcida, parcial, combativa però real, que demana a crits, mossegades y cops de riure ser recuperada per la nostra memòria col·lectiva, per a la història de la cultura popular.



**EL PAPUS**  
REVISTA SATÍRICA Y NEURASTENICA

**EL PAPUS**  
Quan  
l'humor  
podia  
ser delicta

**Producció:**  
Col·legi de Periodistes de Catalunya



**Idea i realització:**  
Tanta Tinta



**Direcció i textos:**  
Pepe Gálvez

**Amb la col·laboració de:**  
Jordi Riera  
Norman Fernández

**Disseny gràfic:**  
Néstor Macià – [dissenyirauxa.com](http://dissenyirauxa.com)

**Correcció:**  
L'Apòstrof, SCCL

Aquesta exposició forma part  
de la mostra Caricart 2013

